

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 18. februara 2022. godine
Ref.br.: RK 1948/22

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI28/21

Podnosilac

Xhemë Nuredini

**Ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda Kosova
ARJ-UZVP. br. 87/2020 od 17. decembra 2020. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Gresa Caka-Nimani, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sudija i
Nexhmi Rexhepi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo Xhemë Nuredini (u daljem tekstu: podnosilac zahteva) iz sela Smira, opština Vitina.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava ustavnost presude Vrhovnog suda ARJ-UZVP. br. 87/2020 od 17. decembra 2020. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporene presude, kojom su mu, prema navodima podnosioca zahteva, povređena prava zagarrantovana članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], 49. [Pravo na rad i obavljanje profesije], 53. [Tumačenje odredbi ljudskih prava] i 55. [Ograničenje prava i osnovnih sloboda] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav) u vezi sa članom 6 (1) [Pravo na pravično suđenje] Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLJP).

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članu 113 (1) i (7) [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, članovima 22. [Procesuiranje podnesaka] i 47. [Individualni zahtevi] Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 32 [Podnošenje podnesaka i odgovora] Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 8. februara 2021. godine, podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 11. februara 2021. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Safeta Hoxhu za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Selvete Gërxhaliu-Krasniqi (predsedavajuća), Bajram Ljatifi i Radomir Laban.
7. Dana 16. februara 2021. godine, podnosilac zahteva je obavešten o registraciji zahteva i kopija zahteva je dostavljena Vrhovnom sudu.
8. Dana 02. februara 2022. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno iznelo preporuku Sudu o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

9. Na osnovu dostavljenih dokumenata proizilazi da je podnosilac zahteva od 2006. godine bio zaposlen na poziciji pravni službenik u Agenciji šumarstva Kosova (u daljem tekstu: AŠK). Dužnosti i odgovornosti podnosioca zahteva su bile zastupanje AŠK-a pred sudskim i upravnim organima, kao i drugi poslovi ovlašćeni od strane direktora AŠK-a.
10. Dana 18. oktobra 2012. godine, Opštinsko tužilaštvo u Uroševcu je optužnim predlogom PP. br. 1404-06/12 optužio podnosioca zahteva da je izvršio krivično delo zloupotreba službenog položaja ili ovlašćenja iz člana 339. st. 1 KZK-a i

zbog krivičnog dela protivpravno pružanje pravne pomoći iz člana 336. st. 1 KZK-a.

11. U međuvremenu, 31. oktobra 2012. godine, Disciplinska komisija AŠK-a je izrekla podnosiocu zahteva meru prestanka radnog odnosa u civilnoj službi AŠK-a.
12. Dana 19. novembra 2011. godine, podnosilac zahteva je uložio žalbu Komisiji za rešavanje sporova i žalbi AŠK-a, tvrdeći da Disciplinska komisija AŠK-a nije pravilno i u potpunosti utvrdila činjenično stanje.
13. Dana 13. decembra 2012. godine, Komisija za rešavanje sporova i žalbi AŠK-a je odbila, kao neosnovanu, žalbu podnosioca zahteva, dok je potvrdila odluku Disciplinske komisije AŠK-a.
14. Dana 28. decembra 2012. godine, podnosilac zahteva je uložio žalbu Nezavisnom nadzornom odboru za civilnu službu Kosova (u daljem tekstu: NNOK) protiv odluke Komisije za rešavanje sporova i žalbi AŠK-a, navodeći da je ista nepravična i neosnovana. NNOK je, nakon razmatranja žalbe podnosioca zahteva, doneo odluku o obustavljanju upravnog postupka do odluke Osnovnog suda u Uroševcu - Departman za teška krivična dela.
15. Dana 14. aprila 2014. godine, Osnovni sud u Uroševcu-Departman za teška krivična dela je presudom P. br. 1516/12 u skladu sa članom 364, st. 1 ZKPK-a oslobodio podnosioca zahteva od otežavajuće optužbe, zato što nije dokazano da je isti izvršio krivično delo zloupotreba službenog položaja ili ovlašćenja iz člana 339, st. 1 KZK-a.
16. Dana 15. januara 2015. godine, podnosilac zahteva podnosi žalbu-zahtev NNOK-u za ponovno aktiviranje žalbe od 28. decembra 2012. godine.
17. Dana 13. marta 2015. godine, NNOK je odlukom A 02/16/2015 obavezao Disciplinsku komisiju AŠK-a da preduzme sve procesno-pravne radnje za razmatranje žalbe podnosioca zahteva.
18. Dana 27. marta 2015. godine, Disciplinska komisija AŠK-a je odlukom br. 084/2015 prekinula radni odnos podnosiocu zahteva.
19. Podnosilac zahteva je uložio žalbu Komisiji za rešavanje sporova i žalbi AŠK-a.
20. Dana 19. maja 2015. godine, Komisija za rešavanje sporova i žalbi AŠK-a je odlukom sa referentnim brojem SBNJD-141/15 odbila žalbu i potvrdila osporenu odluku Disciplinske komisije AŠK-a od 27. marta 2015. godine.
21. Dana 29. maja 2015. godine, podnosilac zahteva je uložio žalbu NNOK-u na gore navedenu odluku Komisije za rešavanje sporova i žalbi AŠK-a.
22. Dana 22. jula 2015. godine, NNOK je odlukom A 02/277/2015 utvrdio: **(i) ODBIJA** se, kao neosnovana, žalba br. A 02/277/2015 od 29.05.2015. godine, koju je uložio podnosilac zahteva; **(ii) OSTAJE na snazi** odluka Komisije za rešavanje sporova i žalbi AŠK-a sa referentnim brojem SBNJD-141/15 od

19.05.2015. godine **(iii)** Odluka stupa na snagu na dan potpisivanja od strane predsjednika Veća.

23. NNOK je utvrdio: **(i)** Veće za razmatranje žalbi je razmotrilo žalbeni navod podnosioca zahteva u kojem se navodi da mu je Disciplinska komisija AŠK-a odlukom sa referentnim brojem SBNJD-084/2015 od 27.03.2015. godine prekinula radni odnos za slučaj kojim je oslobođen, kao nevin, prema presudi Osnovnog suda u Uroševcu-Departman za teška krivična dela P. br. 1516/12 od 14.04.2014. godine koja je postala pravosnažna 19.11.2014. godine **(ii)** Veće za razmatranje žalbi je utvrdilo da je žalbeni navod podnosioca zahteva neosnovan, zato što nije sporno da je pravosnažnom presudom Osnovnog suda u Uroševcu - Departman za teška krivična dela P. br. 1516/12 od 14.04.2014. godine, podnosilac zahteva oglašen nevin, ali je Disciplinska komisija utvrdila da je podnosiocu zahteva prekinut radni odnos zato što postoji još 8 (osam) dokaza koji predstavljaju teške disciplinske povrede koji nisu bili predmet razmatranja Osnovnog suda u Uroševcu – Departman za teška krivična dela; **(iii)** Veće za razmatranje žalbi je utvrdilo da je Disciplinska komisija utvrdila da je podnosilac zahteva odgovoran, jer je na svom radnom mestu sastavljao žalbe i prigovore na sudske odluke, u korist osuđenih lica za seču i nezakonitu štetu šume, koja su bili tuženi od strane AŠK-a i Opštinske uprave za šume; **(iv)** ovom radnjom, podnosilac zahteva je izvršio tešku povredu radnih zadataka, propisanu u članu 6 podstav 1.1, 1.7 i 1.15 Uredbe o disciplinskom postupku u civilnoj službi br. 04/2011; **(v)** NNOK je prebrojao i izneo 8 (osam) žalbi, prigovora i osporavanja napisanih od strane podnosioca zahteva u periodu od 2008. godine do 2011. godine, koje su prethodno bile razmotrene u disciplinskom postupku od strane Disciplinske komisije i Komisije za razmatranje sporova i žalbi AŠK-a.
24. Dana 25. avgusta 2015. godine, podnosilac zahteva je osporio gore navedenu odluku NNOK-a u Osnovnom sudu u Prištini, tvrdeći da je nezakonito da se usvoji tužbeni zahtev, a poništi osporena odluka NNOK-a.
25. Dana 9. novembra 2017. godine, Osnovni sud u Prištini je presudom A. br. 1511/15 odbio, kao neosnovan, tužbeni zahtev podnosioca, kojim je tražio da se poništi odluka NNOK-a A 02/277/2015 od 22. jula 2015. godine. Osnovni sud je utvrdio: **(i)** NNOK je analizirao izlaganja podnosioca zahteva i utvrdio da je odluka Disciplinske komisije AŠK-a pravična, zato što nije sporno da je pravosnažnom presudom Osnovnog suda u Uroševcu P. br. 1516/12 od 14. aprila 2014. godine podnosilac zahteva oglašen; **(ii)** međutim, Disciplinska komisija AŠK-a je zaključila da je podnosiocu zahteva prekinut radni odnos, zato što postoji još 8 (osam) dokaza koji predstavljaju ozbiljne disciplinske povrede i koji nisu bili predmet razmatranja Osnovnog suda u Uroševcu; **(iii)** prema tome, odluka NNOK-a je pravična i zasnovana na zakonu i podnosiocu zahteva nije povređeno nijedno zakonsko pravo.
26. Dana 10. januara 2018. godine, podnosilac zahteva je osporio gore navedenu presudu pred Apelacionim sudom, navodeći pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje sa zahtevom da se osporena presuda poništi i da se on vrati na radno mesto sa svim pravima koja mu pripadaju prema zakonu.

27. Dana 17. oktobra 2018. godine, Apelacioni sud je presudom AA. br. 54/2018 usvojio, kao osnovanu, žalbu podnosioca zahteva od 10. januara 2018. godine, a presudu Osnovnog suda A. br. 1511/15 od 9. novembra 2017. godine ukinuo i predmet vratio na preispitivanje i presuđivanje prvostepenom sudu. Apelacioni sud je utvrdio: **(i)** ožalbena presuda je zahvaćena bitnom povredom postupka u suprotnosti sa relevantnim odredbama ZPP-a; **(ii)** prvostepeni sud nije razmotrio odluku tuženog organa o tome da li je suštinska u skladu sa odredbama ZUS-a; **(iii)** ožalbena presuda je pravno nejasna u pogledu odlučnog sažetka činjenica, zato što nisu u potpunosti razmotreni navodi podnosioca zahteva; **(iv)** stoga, prvostepeni sud prilikom presuđivanja treba da otkloni proceduralne povrede i u potpunosti razmotri navode podnosioca zahteva u skladu sa relevantnim odredbama ZUS-a i ZPP-a, kao primenljivog zakona u ovom slučaju.
28. Dana 14. januara 2019. godine, Osnovni sud u Prištini je presudom A. br. 2860/18 odbio tužbeni zahtev podnosioca kojim je tražio da se poništi odluka NNOK-a br. A 02/277/2015 od 2. jula 2015. godine kao neosnovana. Osnovni sud je utvrdio: **(i)** NNOK je utvrdio da je žalbeni navod žaliooca neosnovan, zato što nije sporno da je pravosnažnom presudom podnosilac zahteva oglašen nevin, međutim NNOK je utvrdio da je podnosiocu zahteva prekinut radni odnos zato što ima još 8 (osam) dokaza koji predstavljaju teške disciplinske povrede, koji nisu bili predmet razmatranja krivičnog suda; **(ii)** u skladu sa odredbama člana 44 (1) Zakona o upravnim sporovima, ocenio je zakonitost osporene odluke, navode u tužbi, odgovore na tužbu, spise predmeta u ovom upravnom slučaju i utvrdio da je tužbeni zahtev neosnovan; **(iii)** organ za zapošljavanje AŠK-a je utvrdio činjenično stanje na osnovu izjava datih od samog podnosioca zahteva i trećih lica; **(iv)** podnosilac zahteva se suočio sa utvrđenim povredama koje se odnose na sastavljanje žalbi trećim licima, koje nije osporio; **(v)** Komisija za žalbe AŠK-a je uzela u obzir dokaze koji nisu bili predmet razmatranja u krivičnom postupku; **(vi)** Komisija za žalbe AŠK-a je smatrala radnje podnosioca zahteva kao ozbiljnu povredu radnih zadataka prema članu 3, 4, 7 i 15. Kodeksa ponašanja i članu 6. Uredbe o disciplinskim postupcima u civilnoj službi Kosova br. 04/2011; **(vii)** na osnovu gore navedenog, u smislu relevantnih odredaba Zakona o upravnim sporovima, odbija se tužbeni zahtev podnosioca i odlučeno je kao u izreci ove odluke.
29. Neodređenog datuma, podnosilac zahteva je uložio žalbu Apelacionom sudu navodeći bitnu povredu parničnog postupka i nepotpuno utvrđivanje činjeničnog stanja sa predlogom: **(i)** da se njegova žalba usvoji; **(ii)** da se ponište odluka Disciplinske komisije br. 084/2015 od 27. marta 2015. godine, odluka Komisije za rešavanje sporova i žalbi, odluka NNOK-a br. A 02/277/2015 od 22. jula 2015. godine, presuda Osnovnog suda A. br. 2860/18 od 14. januara 2019. godine i da se podnosilac zahteva vrati na radno mesto sa svim zakonskim pravima koja mu pripadaju prema zakonu.
30. Dana 8. oktobra 2020. godine, Apelacioni sud je presudom AA. br. 271/2019 odbio, kao neosnovanu, žalbu podnosioca zahteva od 4. marta 2019. godine, dok je presudu Osnovnog suda u Prištini A. br. 2860/18 od 14. januara 2019. godine potvrdio. Apelacioni sud je ocenio: **(i)** presuda prvostepenog suda nije zahvaćena bitnom povredom odredaba parničnog postupka niti drugim povredama koje bi uticale na njenu zakonitost; **(ii)** što se tiče utvrđivanja

činjeničnog stanja, prvostepeni sud je izveo dovoljne dokaze koji utvrđuju da su navodi podnosioca zahteva neosnovani; **(iii)** navodi podnosioca zahteva su u suprotnosti sa činjeničnim stanjem koje je utvrdio tuženi organ i u suprotnosti sa spisima predmeta, zato što je odluka upravnog organa u skladu sa zakonskim odredbama na snazi; **(iv)** na osnovu relevantnih odredaba ZUS-a i ZPP-a, odlučeno je kao u izreci ove odluke.

31. Podnosilac zahteva je podneo zahtev za vanredno preispitivanje sudske odluke Vrhovnom sudu, osporavajući zakonitost gore navedene presude Apelacionog suda. Podnosilac zahteva je naveo da je osporena presuda posledica povrede materijalnog prava i odredaba postupka, predlažući da se stvar vrati na presuđivanje Apelacionom sudu ili da Vrhovni sud odluči o meritumu.
32. Dana 17. decembra 2020. godine, Vrhovni sud je presudom ARJ-UVZP. br. 87/2020 odbio, kao neosnovan, zahtev podnosioca za vanredno preispitivanje sudske odluke podnet protiv presude Apelacionog suda AA. br. 271/2019 od 8. oktobra 2020. godine. Vrhovni sud je utvrdio: **(i)** nižestepeni sudovi su pravilno utvrdili da je odluka koju je osporio podnosilac zahteva pravična i zakonski zasnovana, zato što je upravni organ pravilno primenio relevantne odredbe ZUS-a, pravilno je utvrdio činjenično stanje i pravilno je primenio materijalno pravo kada je odbio tužbu podnosioca zahteva; **(ii)** na osnovu činjenica utvrđenih u upravnom postupku, nižestepeni sudovi su pravilno utvrdili da je tužena strana, AŠK, gde je podnosilac zahteva radio kao službenik za pravna pitanja, pravilno utvrdila da je podnosilac zahteva izvršio ozbiljne disciplinske povrede, uzimajući u obzir izjave samog podnosioca zahteva i drugih strana koje su se saslušale u disciplinskom postupku; **(iii)** utvrđene povrede se odnose na nezakonito sastavljanje žalbi za treće strane; **(iv)** na osnovu relevantnih odredaba ZUS-a, odlučeno je kao u izreci ove odluke.

Navodi podnosioca

33. Podnosilac zahteva navodi povredu članova 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], 49. [Pravo na rad i obavljanje profesije], 53. [Tumačenje odredbi ljudskih prava] i 55. [Ograničenje prava i osnovnih sloboda] Ustava u vezi sa članom 6 (1) [Pravo na pravično suđenje] EKLJP-a.
34. Podnosilac zahteva navodi sledeće: *“Član 49. [Pravo na rad i obavljanje profesije], član 53. [Tumačenje odredbi ljudskih prava], član 55. [Ograničenje prava i osnovnih sloboda], posebno kršenje člana 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava u vezi sa članom 6.1. [Pravo na pravično suđenje] EKLJP-a. Neizvršenje sudske odluke Osnovnog suda u Uroševcu-Departman za teška krivična dela P. br. 1516/12, pravosnažna presuda ovog suda”*.
35. Podnosilac zahteva takođe navodi: *“Imao sam mogućnost pravnog leka – krivična prijava za neizvršenje sudske odluke od strane NNOCSSK-a, ali nisam mogao da uradim zbog pretnje od strane izvršnog direktora Agencije šumarstva Kosova (AŠK) A.Z.”*
36. Podnosilac zahteva traži od Suda sledeće: *“Da pravično oceni moje navode i da poništi presude i predmet vrati na ponovno odlučivanje”*.

Ocena prihvatljivosti zahteva

37. Sud prvo razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom, propisani Zakonom i dalje predviđeni Poslovníkom.
38. Sud se poziva na stavove 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, koji propisuju:

*“1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.
[...]*

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.

39. Sud takođe razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti, kao što su propisani u Zakonu. U tom smislu, Sud se poziva na članove 47. [Individualni zahtevi], 48. [Tačnost podneska] i 49. [Rokovi] Zakona, koji propisuju:

Član 47 [Individualni zahtevi]

“Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagarantovana prava i slobode krši neki javni organ.

„Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva”.

Član 48 [Tačnost podneska]

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode sumu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori”.

Član 49 [Rokovi]

“Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku ...”.

40. Pri ocenjivanju ispunjenja uslova prihvatljivosti koji su gore navedeni, Sud primećuje da je podnosilac zahteva naglasio da osporava akt javnog organa, odnosno presudu [UVZP. br. 87/2020] od 17. decembra 2020. godine Vrhovnog suda, nakon što je iscrpeo sva pravna sredstva propisana zakonom. Podnosilac zahteva je takođe naglasio prava i slobode za koje navodi da su mu povređena, u

skladu sa zahtevima člana 48. Zakona i podneo je zahtev u skladu sa rokovima propisanim u članu 49. Zakona.

41. Pored toga, Sud razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti propisane u pravilu 39 [Kriterijum o prihvatljivosti] Poslovnika. Pravilo 39 (2) Poslovnika propisuje uslove na osnovu kojih Sud može da razmotri zahtev, uključujući uslov da zahtev ne bude očigledno neosnovan. Pravilo 39 (2) posebno propisuje:

“Sud može smatrati zahtev neprihvatljivim, ako je zahtev očigledno neosnovan, jer podnosilac nije dovoljno dokazao i potkrepio tvrdnju”.

42. Sud podseća da gore navedeno pravilo, na osnovu sudske prakse ESLJP-a i Suda, omogućava poslednje navedenom da proglašava zahteve neprihvatljivim iz razloga koji se odnose na meritum slučaja. Tačnije, na osnovu ovog pravila, Sud može proglasiti zahtev neprihvatljivim na osnovu i nakon ocene njegovog merituma, odnosno ako isti oceni da je sadržaj zahteva očigledno neosnovan na ustavnim osnovama, kao što je definisano u stavu (2) pravila 39 Poslovnika (vidi, slučaj: KI04/21, podnositeljka zahteva: *Nexhmije Makolli*, rešenje o neprihvatljivosti od 12. maja 2021. godine, stav 26; vidi, takođe, slučaj KI175/20, podnosilac zahteva: *Kosovska agencija za privatizaciju*, rešenje o neprihvatljivosti od 27. aprila 2021. godine, stav 37).
43. Na osnovu sudske prakse ESLJP-a, ali i Suda, zahtev se može proglasiti neprihvatljivim kao „očigledno neosnovan“ u celini ili samo u odnosu na određeni navod koji zahtev može sadržati. S tim u vezi, tačnije je nazivati ih „očigledno neosnovanim navodima“. Poslednje navedeni se, na osnovu sudske prakse ESLJP-a, mogu svrstati u četiri različite grupe: (i) navodi koji se kvalifikuju kao navodi „četrtoeg stepena“; (ii) navodi kategorisani „odsustvom očigledne ili evidentne povrede“; (iii) navodi koji su „nepotkrepljeni ili neobrazloženi“; i na kraju, (iv) „konfuzni i nejasni“ navodi (vidi, tačnije, koncept neprihvatljivosti na osnovu zahteva ocenjenog kao „očigledno neosnovan“, i specifičnosti gore navedene četiri kategorije navoda kvalifikovani kao „očigledno neosnovani“, Praktični vodič ESLJP-a o kriterijumima prihvatljivosti od 31. avgusta 2019. godine; deo III. Neprihvatljivost zasnovana na meritumu; A. Očigledno neosnovani zahtevi, stavovi 255 do 284, vidi, takođe, slučaj KI04/21, gore citiran, stavi 27, kao i slučaj KI175/20, gore citiran, stav 38).
44. U smislu ocene prihvatljivosti zahteva, odnosno, ocenjujući da li je zahtev očigledno neosnovan na ustavnim osnovama, Sud će se prvo podsetiti na suštinu slučaja sadržanu u ovom zahtevu i na odgovarajuće navode podnosioca zahteva, pri čijoj oceni će Sud primeniti standarde sudske prakse ESLJP-a, u skladu sa kojima je, prema članu 53. [Tumačenje odredbi ljudskih prava] Ustava, dužan da tumači osnovna prava i slobode zagarantovane Ustavom (vidi, slučaj: KI04/21, gore citiran, stav 28).
45. Sud ponavlja da je suština ovog slučaja da je podnosilac zahteva od 2006. godine bio zaposlen na poziciji pravni službeni u AŠK-u. Disciplinska komisija i Komisija za rešavanje sporova i žalbi AŠK-a su donele i usvojile odluku o prestanku radnog odnosa podnosiocu zahteva zbog optužbe da je nezakonito

sastavljao žalbe i podneske drugim stranama u sudskom postupku protiv AŠK-a. Slučaj podnosioca zahteva je prošao kroz složen upravni i sudski proces koji je na kraju okončan usvajanjem odluke o prestanku radnog odnosa podnosioca zahteva od strane NNOK-a, Osnovnog suda, Apelacionog suda i Vrhovnog suda.

46. Sud podseća da podnosilac zahteva u suštini navodi da je presudom Osnovnog suda u Uroševcu-Departman za teška krivična dela oslobođen optužbe za zloupotrebu službenog položaja i da iz tog razloga treba da se vrati na radno mesto sa svim pravima koja mu pripadaju prema zakonu. Podnosilac zahteva dodaje da su mu nepovratkom na radno mesto povređena prava zagantovana članovima 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], 49. [Pravo na rad i obavljanje profesije], 53. [Tumačenje odredbi ljudskih prava] i 55. [Ograničenje prava i osnovnih sloboda] Ustava u vezi sa članom 6 (1) [Pravo na pravično suđenje] EKLJP-a.
47. Što se tiče navoda podnosioca zahteva, Sud ponavlja zaključke Osnovnog suda: **(i)** NNOK je utvrdio da je žalbeni navod žaliooca neosnovan, zato što nije sporno da je pravosnažnom presudom podnosilac zahteva oglašen nevin, međutim NNOK je utvrdio da je podnosiocu zahteva prekinut radni odnos zato što ima još 8 (osam) dokaza koji predstavljaju teške disciplinske povrede, koji nisu bili predmet razmatranja krivičnog suda; **(ii)** u skladu sa odredbama člana 44 (1) Zakona o upravnim sporovima, ocenio je zakonitost osporene odluke, navode u tužbi, odgovore na tužbu, spise predmeta u ovom upravnom slučaju i utvrdio da je tužbeni zahtev neosnovan; **(iii)** organ za zapošljavanje AŠK-a je utvrdio činjenično stanje na osnovu izjava datih od samog podnosioca zahteva i trećih lica; **(iv)** podnosilac zahteva se suočio sa utvrđenim povredama koje se odnose na sastavljanje žalbi trećim licima, koje nije osporio; **(v)** Komisija za žalbe AŠK-a je uzela u obzir dokaze koji nisu bili predmet razmatranja u krivičnom postupku; **(vi)** Komisija za žalbe AŠK-a je smatrala radnje podnosioca zahteva kao ozbiljnu povredu radnih zadataka prema članu 3, 4, 7 i 15. Kodeksa ponašanja i članu 6. Uredbe o disciplinskim postupcima u civilnoj službi Kosova br. 04/2011.
48. Sud takođe ističe zaključke Vrhovnog suda: **(i)** nižestepeni sudovi su pravilno utvrdili da je odluka koju je osporio podnosilac zahteva pravična i zakonski zasnovana, zato što je upravni organ pravilno primenio relevantne odredbe ZUS-a, pravilno je utvrdio činjenično stanje i pravilno je primenio materijalno pravo kada je odbio tužbu podnosioca zahteva; **(ii)** na osnovu činjenica utvrđenih u upravnom postupku, nižestepeni sudovi su pravilno utvrdili da je tužena strana, AŠK, gde je podnosilac zahteva radio kao službenik za pravna pitanja, pravilno utvrdila da je podnosilac zahteva izvršio ozbiljne disciplinske povrede, uzimajući u obzir izjave samog podnosioca zahteva i drugih strana koje su se saslušale u disciplinskom postupku; **(iii)** utvrđene povrede se odnose na nezakonito sastavljanje žalbi za treće strane; **(iv)** na osnovu relevantnih odredaba ZUS-a, odlučeno je kao u izreci ove odluke.
49. Sud ocenjuje da navod podnosioca zahteva da NNOK i redovni sudovi nisu uzeli u obzir oslobađajuću presudu Osnovnog suda u Uroševcu – Departman za teška krivična dela nije održiv, zato što postoji još 8 (osam) drugih dokaza koji

potvrđuju da je podnosilac zahteva izvršio krivično delo zloupotreba službenog položaja koji nisu bili predmet razmatranja krivičnog suda.

50. S tim u vezi, Sud primećuje da je Osnovni sud u Uroševcu-Departman za teška krivična dela razmotrio sledeće dokaze: **(i)** prigovor na presudu Opštinskog suda u Uroševcu P. br. 191/10 od 18.07.2011. godine; **(ii)** presudu Opštinskog suda u Uroševcu P. br. 191/10 od 18.07.2011. godine; **(iii)** rešenje Opštinskog suda za prekršaje br. 15115/2011 od 10.01.2011. godine.
51. 8 (osam) drugih dokaza koji nisu bili predmet razmatranja od strane krivičnog suda, ali koji su bili predmet razmatranja u disciplinsko-upravnom postupku u Disciplinskoj komisiji i Komisiji za žalbe AŠK-a, koji su kasnije potvrđeni i od strane NNOK-a i redovnih sudova, su: **(i)** žalba Opštinskom sudu za prekršaje u Uroševcu za Viši sud za prekršaje u Prištini protiv rešenja Opštinskog suda za prekršaje Ri 6150, 12004, 6103/2011; **(ii)** prigovor Opštinskom sudu za prekršaje u Uroševcu protiv rešenja Opštinskog suda u Uroševcu RI. br. 13203 od 16.10.2009. godine **(iii)** žalba Okružnom sudu u Prištini protiv rešenja Opštinskog suda u Kačaniku P. br. 123 od 23.11.2008. godine **(iv)** žalba Okružnom sudu u Prištini protiv presude Opštinskog suda u Kačaniku P. br. 268 od 11.11.2011. godine **(v)** žalba Okružnom sudu u Prištini protiv presude Opštinskog suda u Uroševcu P. br. 480/06 od 10.11.2011. godine, presuda Opštinskog suda u Uroševcu P. br. 480/06; **(vi)** žalba Okružnom sudu u Prištini protiv presude Opštinskog suda u Kačaniku P. br. 228/07 od 15.04.2011. godine **(vii)** žalba Okružnom sudu u Prištini protiv presude Opštinskog suda u Štrpcu P. br. 5/10 od 18.08.2010. godine, i **(viii)** prigovor protiv presude Opštinskog suda u Uroševcu P. br. 191/2010 od 18.07.2011. godine.
52. Na osnovu gore navedenog, Sud ocenjuje da je evidentno da dokazi koji su korišćeni u disciplinsko-sudskom procesu protiv podnosioca zahteva nisu bili predmet razmatranja u krivičnom postupku. Razmatranje 8 (osam) dokaza ne pokreće pitanje nepravilnosti disciplinsko-sudskog procesa ili zabrane obavljanja profesije, zato što je to više stvar diskrecionog prava u suđenju NNOK-a i redovnih sudova, što Sud mora poštovati na osnovu supsidijarnog karaktera individualnog ustavnog zahteva.
53. Pored toga, Sud takođe primećuje da tokom sprovođenja disciplinsko-sudskog procesa protiv podnosioca zahteva, NNOK i Apelacioni sud su vratili stvar na presuđivanje Disciplinskoj komisiji AŠK-a, odnosno Osnovnom sudu, što je pokazatelj ozbiljnosti suđenja i otklanjanja nepravilnosti u disciplinsko-sudskom procesu.
54. S tim u vezi, Sud je, na osnovu sudske prakse ESLJP-a, ali uzimajući u obzir i njegove karakteristike, definisane u EKLJP-u, načelo supsidijarnosti i doktrinu četvrtog stepena, dosledno isticao razliku između „ustavnosti“ i „zakonitosti“ i tvrdio da nije njegova dužnost da se bavi činjeničnim greškama ili pogrešnim tumačenjem i primenom zakona koje je navodno počinio redovni sud, osim i u meri u kojoj su te greške mogle povrediti prava i slobode zaštićene Ustavom i/ili EKLJP-om (vidi, u tom smislu, između ostalog, slučajeve Suda KI128/18, podnosilac zahteva: *Limak Kosovo International Airport J.S.C*, „Adem Jashari“, rešenje od 28. juna 2019. godine, stav 55; KI62/19, podnosilac

zahteva: *Gani Gashi*, rešenje o neprihvatljivosti od 19. decembra 2019. godine, stavovi 56-57; KI110/19, podnosilac zahteva: *Fisnik Baftijari*, rešenje o neprihvatljivosti od 7. novembra 2019. godine, stav 40).

55. Sud je takođe dosledno tvrdio da nije uloga ovog Suda da preispituje zaključke redovnih sudova u vezi sa činjeničnim stanjem i primenom materijalnog prava i da ne može da ocenjuje same činjenice koje su dovele sud dotle da donese jednu umesto neke druge odluke. U suprotnom, Sud bi postupao kao sud „četvrtog stepena“, što bi za posledicu imalo nepoštovanje granica utvrđenih u njegovoj nadležnosti (vidi, u tom smislu, slučaj ESLJP-a: *García Ruiz protiv Španije*, presuda od 21. januara 1999. godine, stav 28 i reference koje su u njemu korišćene; i vidi, takođe slučajeve Suda KI128/18, gore citiran, stav 56; i KI62/19, gore citiran, stav 58).
56. Stoga, Sud utvrđuje da je podnosilac zahteva imao koristi od kontradiktornog postupka i da je mogao da iznese u različitim fazama postupka navode i dokaze koje je smatrao važnim za njegov slučaj; imao je mogućnost da efektivno odbaci navode i dokaze koje je iznela suprotna strana; redovni sudovi su saslušali i razmotrili sve njegove navode koji su, objektivno gledano, bili važni za rešavanje slučaja; činjenični i pravni razlozi za osporene odluke su detaljno navedeni i postupci su, gledano u celini, bili pravični (vidi: *mutatis mutandis*, presudu ESLJP-a od 21. januara 1999. godine, *Garcia Ruiz protiv Španije*, br. 30544/96, stavovi 29 i 30, vidi, takođe, slučaj KI22/19, podnosilac zahteva: *Sabit Ilazi*, rešenje od 7. juna 2019. godine, stav 42, kao i slučaj KI128/18, gore citiran, stav 58).
57. U okolnostima ovog slučaja, Sud ističe da podnosilac zahteva, pored navoda o povredi članova 31, 49, 53 i 55. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP-a, kao rezultat pogrešnog utvrđivanja činjenica i pogrešnog tumačenja zakona, nije dovoljno potkrepio niti argumentovao pred Sudom kako je to tumačenje primenjivog zakona od strane redovnih sudova moglo da bude „očigledno neosnovano“, rezultirajući „proizvoljnim“ ili „očigledno neobrazloženim“ navodima za podnosioca zahteva ili da su postupci pred redovnim sudovima, u celini, mogli biti nepravični ili proizvoljni. Pored toga, Sud ocenjuje da su redovni sudovi uzeli u obzir sve činjenice i okolnosti slučaja, navode podnosioca zahteva i iste su obrazložili (vidi, u tom smislu, slučaj Suda KI64/20, podnosilac zahteva: *Asllan Meka*, rešenje o neprihvatljivosti od 3. avgusta 2020. godine, stav 41, i KI22/19, gore citiran, stav 43).
58. Stoga, Sud zaključuje da su navodi podnosioca zahteva o povredi članova 31, 49, 53 i 55. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP-a zbog pogrešnog utvrđivanja činjeničnog stanja i pogrešnog tumačenja i primene primenjivog zakona (i) navodi koji se kvalifikuju kao navodi „četvrtog stepena“ i kao takvi, ovi navodi podnosioca zahteva su očigledno neosnovani, na ustavnim osnovama, kao što je propisano u stavu (2) pravila 39 Poslovnika.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava, članovima 20. i 47. Zakona i pravilima 39 (2) i 59 (2) Poslovnika, dana 02. februara 2022. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovo rešenje stranama;
- III. DA OBJAVI ovo rešenje u Službenom listu, u skladu sa članom 20.4 Zakona;
- IV. Ovo rešenje stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Safet Hoxha

Predsednica Ustavnog suda

Gresa Caka-Nimani